

NORGES HØYESTERETT

Den 14. oktober 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Noer og Bergsjø i

HR-2016-02146-U, (sak nr. 2016/1859), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Lars Christian Sunde)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse om å heve en ankesak. Spørsmålet er om en erklæring om tilbakekall av anke må fremsettes i original, jf. straffeprosessloven § 341.
- (2) I straffesak mot A avsa Follo tingrett 5. februar 2016 dom hvor A ble dømt til fengsel i åtte måneder, hvorav 120 dager betinget, og en bot på 43 000 kroner, blant annet for overtredelse av våpenloven.
- (3) A anket dommen til Borgarting lagmannsrett. Anken gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet for tiltalens post I, samt straffutmålingen. Lagmannsretten fant at anken måtte forstås slik at den også gjaldt lovanvendelsen under skyldspørsmålet for tiltalens post I.
- (4) Ved Borgarting lagmannsretts beslutning 4. april 2016 ble anken tillatt fremmet for så vidt gjaldt lovanvendelsen under skyldspørsmålet for tiltalens post I.
- (5) Ved brev til lagmannsretten 30. mai 2016 meddelte As forsvarer, advokat Lars Christian Sunde, at A hadde trukket anken. Vedlagt fulgte en skannet kopi av en erklæring om tilbakekall av anken undertegnet av A.
- (6) Den 7. juni 2016 meddelte imidlertid advokat Sunde i brev til lagmannsretten at A ikke hadde ettersendt den originale erklæringen om tilbakekall av anken, men per telefon klargjort at han likevel ikke ønsket å trekke anken.

- (7) Ankeforhandling ble gjennomført 16. august 2016. Både det prosessuelle spørsmålet om heving av ankesaken og det henviste, materielle spørsmålet ble behandlet.
- (8) Borgarting lagmannsrett avsa 18. august 2016 kjennelse med slik slutning:
- "Ankesaken heves."**
- (9) A har anket hevingskjennelsen til Høyesterett. Det anføres at tilbakekall av anke, jf. straffeprosessloven § 341, på samme måte som ved anke over dom, jf. straffeprosessloven § 312, forutsetter en original signatur fra domfelte selv. Det er ikke holdepunkter for at Høyesterett har ment å endre denne praksisen. Det er lagt ned påstand om opphevelse av lagmannsrettens kjennelse.
- (10) *Påtalemyndigheten* har i påtegning 19. september 2016 vist til lagmannsrettens avgjørelse, som de slutter seg til, og påstått anken forkastet.
- (11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken gjelder lagmannsrettens heving av en ankesak, og at utvalget har full kompetanse.
- (12) Straffeprosessloven § 341 fastsetter at den ankende part "kan ta anken tilbake inntil ankeforhandlingen begynner, og når motparten samtykker, inntil den er slutt". Ordlyden oppstiller ikke noe formkrav til tilbakekallet. Det følger imidlertid av praksis at et tilbakekall må være skriftlig og undertegnet av den domfelte selv, jf. Rt. 2004 side 663. I denne avgjørelsen var det den domfeltes forsvarer som hadde meddelt retten at anken ble trukket uten engang å fremlegge noen kopi av et tilbakekall undertegnet av den domfelte.
- (13) For anke over straffedom har man i tidligere praksis med hensyn til fristavbrytelse akseptert at det foreligger en formriktig anke dersom en skannet versjon innen rimelig tid etterfølges av originalerklæringen, jf. HR-2016-292-U avsnitt 9.
- (14) Det fremgår imidlertid ikke uttrykkelig av straffeprosessloven § 312 første ledd at en formriktig anke forutsetter at det fremlegges en original ankeerklæring. Høyesterett har derfor siden forsommeren 2016 konsekvent praktisert at en skannet ankeerklæring – eventuelt en ordinær kopi – med domfeltes underskrift oppfyller lovens krav. Dette standpunktet har riksadvokaten sluttet seg til. I et brev til samtlige statsadvokater samt Økokrim datert 15. juni 2016 uttaler han:
- "Riksadvokaten fastset at påtalemakta ikkje i noko tilfelle – anten det gjeld anke over orskurd, avgjerd eller dom – skal påstå at anker vert avvist på grunn av at det ikkje ligg føre original underteikna ankeerklæring."**
- (15) Høyesteretts og påtalemyndighetens praksis er begrunnet i at en skannet ankeerklæring – eventuelt en ordinær kopi – med den domfeltes underskrift er et fullgodt bevis for at den domfelte krever dommen overprøvd i høyere instans. Selv om det er en praktisk forskjell mellom å erklære og å tilbakekalle en anke ved at den sistnevnte erklæringen medfører at dommen blir rettskraftig, kan ikke ankeutvalget se at det er grunn til å legge til grunn at en skannet kopi av tilbakekallet gir mindre sikkerhet for den domfeltes faktiske viljeserklæring.

- (16) Ankeutvalget har etter dette kommet til at den tidligere praksis ikke bør videreføres, og at en skannet kopi – eventuelt en ordinær kopi – av den domfeltes tilbakekall gir lagmannsretten kompetanse til å heve ankesaken.
- (17) Anken må etter dette forkastes.
- (18) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken forkastes.

Ragnhild Noer
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Riktig utskrift: